USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudkyň JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Kateřiny Šimáčkové v právní věci žalobkyně: **T. K.,** zastoupené JUDr. Zdenkou Turičíkovou, advokátkou, se sídlem Na Florenci 19, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného č. j. MV - 45209/VS - 2009 - 3 ze dne 15. 9. 2009, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze č. j. 6 Ca 273/2009 - 31 ze dne 31. 3. 2010,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovené zástupkyni žalobkyně, advokátce JUDr. Zdence Turičíkové, **se nepřiznává** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Shora označeným usnesením Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) byla odmítnuta žaloba žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) proti rozhodnutí ministra vnitra ze dne 15. 9. 2009, č. j. MV - 45209/VS - 2009 - 3, kterým byl zamítnut rozklad stěžovatelky proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 21. 5. 2009, č. j. OAM - 1290 - 7/TP - 2008, jímž nebylo podle ust. § 75 odst. 1 písm. h) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, vyhověno její žádosti o povolení k trvalému pobytu. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Stěžovatelka podala proti uvedenému usnesení městského soudu kasační stížnost. Městský soud po podání kasační stížnosti proti předmětnému rozsudku postupoval ve smyslu § 108 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), a předložil kasační stížnost s příslušnými spisy Nejvyššímu správnímu soudu.

Nejvyšší správní soud nejprve konstatuje, že stěžovatelka je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byla účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí městského soudu vzešlo (§ 102 s. ř. s.) a je zastoupena advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Nicméně kasační stížnost nebyla podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.).

Z obsahu spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že stěžovatelka byla v řízení před městským soudem zastoupena ustanovenou zástupkyní JUDr. Zdeňkou Turičíkovou. Ustanovené zástupkyni stěžovatelky proto bylo doručováno kasační stížností napadené usnesení městského soudu. Podle obsahu spisu bylo toto usnesení doručeno ustanovené zástupkyni stěžovatelky dne 29. 4. 2010, lhůta pro podání kasační stížnosti tedy uplynula 13. 5. 2010. Stěžovatelka přitom podala kasační stížnost až dne 1. 7. 2010, tedy opožděně, a to i přesto, že byla řádně poučena, že kasační stížnost lze podat do dvou týdnů po doručení rozsudku za podmínek stanovených v ust. § 102 a násl. s. ř. s. Stěžovatelka sice ve své kasační stížnosti ze dne 1. 7. 2010 uvádí, že kasační stížnost podává v zachované lhůtě, avšak toto tvrzení nijak blíže nezdůvodnila. Stěžovatelka též v kasační stížnosti požádala Nejvyšší správní soud o přiznání odkladného účinku, což odůvodnila tak, že právní následky rozsudku a rozhodnutí správního orgánu by pro ni znamenaly nenahraditelnou újmu, zejména ztížily jeho možnost pobývat na území České republiky, přičemž stěžovatelka zde má trvalou známost, členy rodiny a přítele, jakož i další důvody, které je stěžovatelka ochotna specifikovat k výzvě soudu.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost stěžovatelky odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud rozhodl ve věci samé v krátké době, nerozhodoval již o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. (ve spojení s ust. § 120 s. ř. s.), podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba (v tomto případě kasační stížnost) odmítnuta.

V projednávané věci byla stěžovatelce ustanovena zástupkyně JUDr. Zdeňka Turičíková. Ustanovená zástupkyně stěžovatelky k výzvě zdejšího soudu ze dne 8. 6. 2011 nevyčíslila odměnu, proto Nejvyšší správní soud zkoumal, zda jsou dány podmínky pro přiznání odměny ustanovené zástupkyni stěžovatelky na základě skutečností zřejmých ze spisu. Přitom dospěl k závěru, že z obsahu spisu nelze určit odměnu ustanovené zástupkyně stěžovatelky, neboť není zřejmé, zda kasační stížnost (č. l. 34 soudního spisu) podala ustanovená zástupkyně stěžovatelky. Na této kasační stížnosti není hlavička ani razítko advokátní kanceláře ustanovené zástupkyně stěžovatelky a kasační stížnost je podepsána pouze stěžovatelkou. Kromě toho v kasační stížnosti stěžovatelka žádá o ustanovení zástupce. Nejvyšší správní soud tedy ustanovené zástupkyni stěžovatelky odměnu za zastupování nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. srpna 2011

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu